

SFS 2001:31

Utkom från trycket
den 27 februari 2001

Lag om ändring i brottsbalken;

utfärdad den 15 februari 2001.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om brottsbalken
dels att 2 kap. 3 § samt 14 kap. 6 och 12 §§ skall ha följande lydelse,
dels att det i balken skall införas en ny paragraf, 14 kap. 6 a §, av följande
lydelse.

2 kap.

3 §² För brott som begåtts utom riket döms även i annat fall än som avses i 2 § efter svensk lag och vid svensk domstol,

1. om brottet förövats på svenskt fartyg eller luftfartyg, eller om det begåtts i tjänsten av befälhavaren eller någon som tillhörde besättningen på sådant fartyg,

2. om brottet begåtts av någon som tillhör Försvarsmakten på ett område där en avdelning av Försvarsmakten befann sig eller om det begåtts av någon annan på ett sådant område och avdelningen befann sig där för annat ändamål än övning,

3. om brottet begåtts vid tjänstgöring utom riket av någon som är anställd i utlandsstyrkan inom Försvarsmakten eller som tillhör Polisens utlandsstyrka,

3 a. om brottet har begåtts i tjänsten utom riket av en polisman, tulltjänsteman eller tjänsteman vid Kustbevakningen, som utför gränsöverskridande arbetsuppgifter enligt en internationell överenskommelse som Sverige har tillträtt,

4. om brottet förövats mot Sverige, svensk kommun eller annan menighet eller svensk allmän inrättning,

5. om brottet begåtts inom område som ej tillhör någon stat och förövats mot svensk medborgare, svensk sammanslutning eller enskild inrättning eller mot utlänning med hemvist i Sverige,

6. om brottet är kapning, sjö- eller luftfartssabotage, flygplatssabotage, penningförfalskning, försök till sådana brott, folkrättsbrott, olovlig befattningsmed kemiska vapen, olovlig befattningsmed minor eller osann eller ovarsam utsaga inför en internationell domstol, eller

7. om det lindrigaste straff som i svensk lag är stadgat för brottet är fängelse i fyra år eller däröver.

¹ Prop. 2000/01:40, bet. 2000/01:JuU9, rskr. 2000/01:138.

² Senaste lydelse 2000:1157.

6 § Den som eftergör inom eller utom riket gällande penningssedel eller mynt eller på annat sätt förfalskar sedel eller mynt, döms för *penningförfalskning* till fängelse i högst fyra år eller, om brottet är ringa, till böter eller fängelse i högst sex månader.

Första stycket tillämpas även i fråga om penningssedel eller mynt som beslutats för utgivning men som ännu inte är gällande.

Är brottet grovt, döms till fängelse, lägst två och högst åtta år.

6 a § Den som anskaffar, lämnar, tar emot, förvarar, transporterar eller tar annan liknande befattning med falsk penningssedel eller falskt mynt som avses i 6 §, med uppsåt att det förfalskade skall prånglas ut, döms för *olovlig befattning med falska pengar* till fängelse i högst två år eller, om brottet är ringa, till böter eller fängelse i högst sex månader.

Är brottet grovt, döms till fängelse, lägst sex månader och högst fyra år.

12 § För försök eller förberedelse till urkundsförfalskning, grov urkundsförfalskning, undertryckande av urkund, signaturförfalskning, penningförfalskning, märkesförfalskning, förfalskning av fast märke eller brukande av vad som förfalskats, och för underlåtenhet att avslöja penningförfalskning döms till ansvar enligt bestämmelserna i 23 kap. Detsamma gäller försök till olovlig befattning med falska pengar som består i försök till anskaffande eller mottagande av det förfalskade. Skulle brottet, om det fullbordats, ha varit att anse som ringa, skall dock inte dömas till ansvar enligt vad nu sagts.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2001.

På regeringens vägnar

THOMAS BODSTRÖM

Anders Perklev
(Justitiedepartementet)